

คุยกับผู้เฒ่า

ในฉบับที่ ๕ นี้ เรามองที่จะคุยกันหลายเรื่องครับ เรื่องแรกก็คือการเปลี่ยนผู้จัดการจาก คุณขงยุทธ ฐนะปุระ มาเป็น คุณกัญญา พนมไชย คุณขงยุทธนั้นความจริงเป็นสถาปนิก แต่เนื่องจากมีใจรักทางหนังสือและมีความศรัทธาในทางบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสาธารณะ จึงทุ่มเททุกอย่าง ทั้งกำลังกาย กำลังใจ สติปัญญา และกำลังทรัพย์ เพื่อที่จะเห็นให้ “หมอชาวบ้าน” ออกมาได้ ถ้าไม่ได้คุณขงยุทธก็คงจะไม่มี “หมอชาวบ้าน” บัดนี้ทีมงาน “หมอชาวบ้าน” สามารถพัฒนาขึ้นมาได้เร็วกว่าที่คิด และคุณขงยุทธเองก็ต้องการจะวางมือไปประกอบธุรกิจทางด้านการออกแบบและก่อสร้างตามที่ตั้งใจไว้ จึงขอลาออก

“หมอชาวบ้าน” ขอจารึกบุญคุณของคุณขงยุทธไว้อย่างไม่รู้ลืม และพร้อมกับขอต้อนรับคุณกัญญา เนติบัณฑิตไทย ผู้มีเจตนารมณ์เช่นเดียวกับทีมงานของเรา ที่จะกระจายวิทยากรออกไปเป็นประโยชน์ต่อประชาชน มาเป็นผู้จัดการคนใหม่ของ “หมอชาวบ้าน”

“หมอชาวบ้าน” ต้องขอขอบพระคุณท่านผู้หวังดีด้วยประการต่างๆ กัน เช่น เขียนมาให้กำลังใจ เขียนมาให้คำแนะนำ ให้ความอุปการะด้วยการลงแรงและความและประการอื่น ช่วยแนะนำ “หมอชาวบ้าน” ต่อๆ กันไป หรือบางแห่งถึงกับช่วยกระจายหนังสือออกไป เราไม่สามารถแสดงความขอบคุณท่านเหล่านั้นเป็นรายบุคคลได้ทั่วถึง จึงขอกราบเรียนไว้ที่นี่ว่า ความหวังดีของท่านทั้งหลายด้วยประการต่างๆ นั้นเป็นบุญคุณยิ่งนัก เพราะไม่ว่า “หมอชาวบ้าน” จะตกไปที่บ้านใด โรงเรียนใด หรือวัดใด ก็คงจะช่วยผ่อนคลายความทุกข์ของชาวบ้านที่เต็มไปด้วยโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ได้บ้าง หรือบางกรณีอาจจะช่วยชีวิตได้บ้าง

จึงขอเรียนมายังท่านทั้งหลาย ขอให้ช่วยกันกระจาย “หมอชาวบ้าน” ให้ไปถึงประชาชนยิ่งขึ้น

คำขวัญที่หน้าปกของเราฉบับนี้เกี่ยวกับขนาดแผลครับ เมื่อหกล้มเป็นแผล หรือถูกไม้ตำ กระเบื้องบาด ชาวบ้านมักเข้าใจผิดว่าขาใส่แผล เช่น ขาแดง หรือทิงเจอร์ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด สิ่งสำคัญที่สุดคือการฟอกล้างแผลให้สะอาดด้วย สบู่กับน้ำธรรมดาๆ นี้แหละครับ เพราะถ้าขี้ดิน ขี้ผง หรือเศษอื่นติดอยู่ จะทำให้แผลเป็นหนองและหายยาก ถ้าฟอกล้างให้สะอาด บางทีไม่ต้องใส่ยาอะไรเลย แผลก็หายได้รวดเร็ว

อย่าลืมลองดูนะครับ

ประเวศ ๐.๕

นิตยสาร “หมอชาวบ้าน” มิใช่ธุรกิจการค้า แต่เป็นการกุศล เราจึงเปิดรับบริจาคด้วยความช่วยเหลือของท่านจะทำให้เราสามารถส่ง “หมอชาวบ้าน” ไปถวายพระ และโรงเรียนต่างๆ ได้มากขึ้น โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่ห่างไกล